

[Aksel Larsen.]

om, at Andreas Hansens Virksomhed har været billiget af hans overordnede eller udført efter deres Instruksur. Men saa maa man virkelig derefter give Regnskab for: Godkender man saa de Metoder, som Andreas Hansen ved sin Sanktion af denne Erklæring anerkender at have anvendt, Stikkermetoder, der meget let glider over i Provokation, eller godkender man dem ikke? Det burde have foranlediget en Undersøgelse fra Justitsministerens Side af disse Forhold; jeg ved ikke, om en saadan Undersøgelse er i Gang, men hidtil er der ikke sivet noget som helst ud om den, og derfor synes jeg, det er paa Tide at bede om at faa Besked.

Jeg skal ikke her gennemgaa alle denne Sags Faser, jeg skal ikke her diske op med al den Viden, vi er i Besiddelse af vedrørende det politiske Politis Optraeden, Viden, vi kan bilægge med Dokumentation. Det vil heller ikke kunne lade sig gøre i den Taletid, der i Henhold til Tingets Færdssignaler er beskaaret. Men jeg skal kun fastslaa, at til Trods for, at Grundloven tilsiger Samfundsborgerne, at man ikke skal blive generet af Politiet, hvis man ikke har begaaet Lovovertrædelser eller med Føje kan mistænkes for at have begaaet eller konkret forberedt saadanne, og til Trods for, at Grundloven tilsiger Foreningsfrihed her i Landet, tillader det politiske Politis sig ugenert at indsamle alt muligt Materiale om Enkeltpersoner, om Foreninger her i Landet, for i givet Fald eventuelt at kunne anvende det.

Der findes intetsteds i dansk Lovgivning noget, der kan retfærdiggøre, f. Eks. at denne Del af Statspolitiet indsamler Navne og Adresser paa, hvem der sidder i Foreningers Bestyrelser, og, saa vidt det lader sig gøre, undersøger deres Livsførelse for i paakommende Tilfælde at kunne rykke ud med denne Viden. Ikke desto mindre gør det politiske Politis dette og gør dermed Foreningsfriheden fuldkommen illusorisk. Man gaar videre endnu. For at indsamle disse Oplysninger betaler man Folk for at begaa Indbrud i Foreningslokaler og stjæle Dokumenter der, som det politiske Politis derefter afkøber disse Personer. — Justitsministeren behøver aldeles ikke at se forbavset ud, for det har alt sammen staaet i Artikler i „Arbejderbladet“, som der ikke kan være nogen Tvivl om, at Justitsministeren med den ham egne Paa-passelighed har læst. (*Justitsministeren* [Steincke]: Ja, men ikke troet paa). Det er ikke Justitsministerens Sag at afgive Er-

klæring om, hvad han tror paa eller ikke tror paa, det er Justitsministerens Sag at undersøge de Forhold, der hører under hans Ministerium.

Under Andreas Hansens Sagsanlæg stillede jeg et Spørgsmaal til ham for at faa Klarhed over visse Ting vedrørende Proceduren, idet jeg spurgte: Hvornaar og med hvilken Hjemmel er den af Sagsøgeren ledede Afdeling inden for Statspolitiet oprettet? Der blev ikke givet noget Svar paa dette Spørgsmaal. Ikke alene blev der ikke givet noget Svar, men det oplystes, at den fungerende Politidirektør havde forbudt Andreas Hansen at svare paa dette Spørgsmaal. Jeg ser mig under disse Omstændigheder nødt til at rette Spørgsmaalet til Justitsministeren: Hvornaar og med hvilken Hjemmel er det politiske Politis Afdeling oprettet? Det er nemlig ugørligt at faa oplyst paa nogen Maade, og det maa vel være saadan, at en Statsinstans kan gøre Rede for, hvornaar den er oprettet og med hvilken Hjemmel. Hvis den selv nægter det, maa det vel være den paagældende Minister, der er i Stand til at oplyse dette.

Dernæst Spørgsmaalet om dens Virksomhed. Ja, dens Virksomhed er af den Art

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er de foreliggende Lovforslag, der maa tales om; det ærede Medlem maa holde sig noget nærmere til de foreliggende Forslag.

Aksel Larsen: Min Stilling til Spørgsmaalet om at lægge Politiet ind under Staten bestemmes i allerhøjeste Grad af, hvorledes Staten hidtil har forvaltet sit Politi.

Første Næstformand (Vanggaard): Formandens Afgørelse kan ikke kritiseres. Jeg vil ikke bebrejde det ærede Medlem, at han har draget Sammenligninger; men det er de foreliggende Lovforslag, der er til Behandling, og dem maa det ærede Medlems Tale i alt væsentligt dreje sig om.

Aksel Larsen: Jeg ved, at Formandens Virksomhed ikke kan kritiseres, men jeg ved ogsaa, at vi behandler denne Sag vedrørende Politiet. Jeg har lagt min Tale og min Argumentation an, saaledes som jeg anser det for nødvendigt, og jeg kan vanskeligt tænke mig, at man skal tvinge mig til at benytte Metoder, som anvises af Forretningsordenen, for at faa sat disse Spørgsmaal, der i høj Grad vedrører det forelig-